

Beslutning i denne Sag. Det vil erindres, at ved Loven af 31te Marts 1860 blev Antallet af de under Ministeriet forterende Revisionscontoirer nedsat fra 7 til 4. Allerede dengang vakte det hos ikke faa Betænknelighed, idet man frygtede, at det ikke uden Ulempe lod sig gennemføre paa een Gang at foretage en Reduction af et saa overordentligt Omfang. At en Redaction kunde og burde finde Sted, derom var der vel ikke deelte Meninger men det kan ikke negtes, at en saadan Nedsættelse som fra 7 til 4 allerede da maatte fremstille sig som en meget stor Fordring. Sagen har desuden siden den Tid, skjøndt det kun er 1 Aar siden, i ikke ganske uvæsentlige Henseender forandret Udseende. Meningen med Loven var at concentrere alt Revisionsvæsenet under et Revisionsdepartement og henlægge dette under Indenrigsministeriet; ved en fortsat Bestræbelse for en saadan Concentration have de 4 Revisionscontoirer foruden det Arbeide, de indtil da have havt, medens enkelte Sager vel ere afgivne til Finantsministeriet, havt en Tilgang i Arbeide, idet Amtspartitionsfondenes og Amtsfattigtassernes Regnskaber ere dragne under Revisionsdepartementet ligesom ogsaa Regnskaber, som tidligere vare under Domainevæsenet; ligeledes er Redningsvæsenet, Quarrantainevæsenet og det samlede communale Havnevæsen fra Finantsministeriet, hvor de behandlede under Tolddepartementet, henlagte under dette Revisionsdepartement — og da dette i Forveien var rigt udfyret med Arbeide ved Reductionen fra 7 til 4 Contoirer, ligge de ny tilkomne Regnskaber ureviderede hen. Fremdeles er der foregaaet en Forandring, som vil give en ikke ringe Forøgelse af Arbeidet, idet nemlig Revisionen af den Indtægt, Staten oppebærer af Sportler, hidtil har været af meget ringe Betydning, da selve Sportuleringen er bleven anseet som en Justitsministeriets vedkommende Sag, og det for Afgiftsvæsenet kun kom an paa at sikkre sig, at de Procentbelø, der tilkom Staten, vare rigtig beregnede, hvilket er simpelt; men efterhaanden som Loven om Embedsmændenes faste Gagering gennemføres, maa Revisionen omfatte selve Sportuleringen og befatte sig med et overordentlig stort Tal af Sportelberegninger. Under alle disse Omstændigheder har det viist sig, at der

i Revisionen er opstaaet, hvad der i de senere Aar ikke kjendtes til, ikke ubetydelige Restancer og det uagtet — jeg kan naturligvis ikke her tale af personlig Erfaring, men efter Alt, hvad jeg har erfaret — det maa antages, at der er arbeidet meget omhyggelig og udholdende i disse Contoirer. Da det nu er en af de mange lyse Sider ved vor constitutionelle Situation, at det hele Regnskabs- og Decisionsvæsen er bragt i en god og solid Orden, forekommer det mig at være en betænkkelig Sag, om vi enten atter skulde komme ind paa Restanceveien, hvilken man, som bekjendt, for 20 Aar tilbage var kommen saa dybt ind paa, at det næsten var umuligt at komme ud deraf, eller skulde tvinge de Vedkommende til at behandle Revisionen skjodesløst, hvilket da uden tvivl snart vilde spores med Hensyn til selve Regnskabsafleggelsen. Jeg har derfor fundet det rigtigt i ethvert Tilfælde at fralægge mig Ansvarer i saa Henseende ved at forelægge Sagen for Rigsdagen. Fordringerne, der gjøres, ere iøvrigt ikke store. Jeg har søgt at forklaffe mig Visshed for, at den nævnte Mangel ikke kunde afhjælpes ved at forøge Antallet af det underordnede Personale, men kyndige og, som det synes uinteresserede Folk have erklæret, at at det ikke var der, at der skulde hjælpes, men at det var ved Regnskaberne enkelige og afgjørende Revision, at der savnedes Kræfter. De Penge, der her foreslaaes tilstodte, ere til en Contoirchef, en Fuldmægtig og en Assistent. Jeg skal endnu kun bemærke, at af de Mænd, der bleve affædigede, da de syv Contoirer reduceredes til fire, er der idetmindste Een, der afgjort maa ansees for brugbar, saa at det maaskee kan ordnes saaledes, at dennes Bortpenge inddrages. Jeg har ogsaa tænkt mig Muligheden af, at Sagen kunde ordnes gennem Finantsloven, og skal være villig til at gaae ind paa Forsøg i den Retning. Men selv om den ordnes, som her foreslaaet, vil dette forsaavidt kun have en provisorisk Charakter, da Loven af 31te Marts 1860 skal revideres inden Udgangen af Finantsaaret 1865—66, saa at, naar det skulde vise sig, at Arbeidet, navnlig paa Grund af den Formindstelse, som vil finde Sted ved den idag forelagte Communallov, kunde udføres gennem de